

E.V.Юрчишена

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЕЛІМІНАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ У ДІТЕЙ РАНЬОГО ТА ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ, ХВОРИХ НА БРОНХІАЛЬНУ АСТМУ НА ТЛІ ХАРЧОВОЇ АЛЕРГІЇ

Кафедра госпітальної педіатрії
та дитячих інфекційних хвороб (зав. – проф. Л.О. Безруков)
Буковинської державної медичної академії

Резюме. Проведено катамнестичне спостереження серед дітей раннього та дошкільного віку, хворих на бронхіальну астму на тлі харчової алергії. Встановлено, що в дітей, хворих на бронхіальну астму на тлі харчової алергії, "посилення" елімінаційної дієти за рахунок гіпоалергенії є недопоміжним.

Ключові слова: діти, катамнез, бронхіальна астма, харчова алергія.

Вступ. Впровадження в практику охорони здоров'я основних положень Міжнародного консенсусу з діагностики та лікування бронхіальної астми (БА) [5], здавалося б, повинно вирішити всі основні проблеми в лікуванні даного захворювання. Сучасна терапія харчової алергії (ХА) у дітей буде залежати від врахуванням етіологічних факторів. Провідним з елімінації причинно-значущих харчових алергенів [9] з дієтичною корекцією та медикаментозне лікування з використанням фармакологічних засобів. Основою лікування дітей є вірно підібрана дієтотерапія з виключенням причинно-значущих алергенів, виявлені за допомогою клініко-лабораторних методів [4]. Питання про необхідність виключення облігатних алергенів залишається відкритим.

Мета дослідження. Оцінити ефективність елімінаційних та гіпоалергенних дієт при катамнестичному спостереженні БА в дітей раннього та дошкільного віку на тлі ХА на основі комплексного клініко-імунологічного обстеження.

Матеріал і методи. Оцінка ефективності елімінаційних заходів проводилася впродовж трирічного катамнестичного спостереження за 50 пацієнтами основної клінічної групи, які розподілені на дві клінічні підгрупи. Підгрупу IА становили 44 хворих I клінічної групи, із харчового раціону яких вилучається причинно-значущі алергени, виявлені на підставі аналізу проведених внутрішньошкірних алергопроб та за вмістом специфічних IgE у сироватці крові, які сформували підгрупу IА-1, а також 19 дітей із харчовою алергією, яким елімінація харчових алергенів проводилася на тлі гіпоалергенної дієти – підгрупа IА-2 [2,6]. До підгрупи IB увійшли решта пацієнтів, у яких батьки не дотримувалися дієтотерапії.

Лікування БА у стаціонарі проводили відповідно до загальноприйнятих рекомендацій, згідно з консенсусом ICR – 92 [3,5]. У катамнезі трирічного спостереження за пацієнтами I клінічної групи вивчали ефективність гіпоалергенної та/або елімінаційної дієти [2,6], оцінюючи частоту та тяжкість нападів БА. Обробку даних проводили загальноприйнятими методами з використанням параметричних та непараметричних методів. Із позиції клінічної епідеміології оцінювали атрибутивний ризик (AR,%), відносний ризик (RR) та пропорційність шансів (OR) з обчисленням довірчих інтервалів для відносного ризику та пропорційності шансів (95% CI). Ефективність лікування оцінювали за зниженням абсолютноого (ARR) та відносного (RRR) ризиків з врахуванням мінімальної кількості хворих, яких необхідно пролікувати для отримання одного позитивного результату (NNT) з обчисленням довірчих інтервалів для RRR та NNT [8].

Результати дослідження та їх обговорення. Лікування БА передбачає використання двох груп препаратів: базисних та бронхолітичних засобів, що включають симпатоміметичні, холінолітичні та ксантинові препарати [10]. БА потребує не тільки лезобструктивної терапії у періоді загострення, але й тривалої, превентивної протизапальної терапії, саме ефективність якої і визначатиме кількість та/або тяжкість загострень.

За умови перебігу БА на тлі ХА нами встановлені такі її особливості, як більш ранній дебют бронхобструктивного синдрому (БОС) у пацієнтів з харчовою алергією, а також тенденція до більш тяжкого перебігу та вірогідно вищі показники клініко-епідеміологічного ризику розвитку нападів 5 і більше разів на рік, які становили: AR – 25,0%, RR (95%CI) – 1,7 (1,4-2,1), OR (95%CI) – 2,7 (1,2-6,1), X² – 5,8, P<0,01. Особ-

ливості перебігу БА в дітей із ХА вимагали корекції традиційної протизапальної терапії, що, на нашу думку, повинно було знайти своє відображення в елімінаційних заходах [1].

Провідне значення мала розробка індивідуалізованих дієт, які передбачали усунення з раціону дитини причинно-значущих у розвитку ХА продуктів на тлі використання “гіпоалергенної дієти”. При цьому здійснювалася адекватна заміна виключених продуктів іншими, які були б еквівалентними за вмістом харчових інгредієнтів та калоражем і забезпечували б вікові фізіологічні потреби дітей в основних харчових макронутрієнтах та енергії.

При вивчені катамнезу пацієнтів клінічних підгруп встановлено, що частота клінічних випадків, коли рецидиви БА спостерігалися 5 та більше разів на рік, у ІВ підгрупі виявилася вірогідно більшою при зіставленні з ІА підгрупою. Так, в останній частота випадків із загостренням БА більше 5 разів на рік становила $36,0 \pm 9,6\%$, а у ІВ підгрупі – $68,4 \pm 10,7\%$ ($P < 0,05$). На нашу думку, “посилення” елімінаційної дієти за рахунок “гіпоалергенної” клінічного покращання у вигляді зменшення частоти рецидивування нападів БА не викликає.

Виходячи з результатів проведення внутрішньощірких алергопроб із трофалергенами, виключали з раціону дитини всі страви, які містять елементи причинно-значущого продукту в розвитку ХА, а також в окремих випадках – інші високоалергізуючі страви. Необхідним також вважали призначення базисної “гіпоалергенної дієти” [6], яка полягає у виключенні з раціону дитини високоекстрактивних м'ясних бульонів, гострих та солених страв, прянощів, маринаців, консервантів, продуктів, які містять каву, какао.

Вірогідних відмінностей у частоті рецидивів БОС не виявлено. Так, у ІА підгрупі вони становили $84,0 \pm 7,3\%$ випадків, а у ІВ підгрупі – у $89,5 \pm 5,0\%$ спостережень ($P > 0,05$). Частота рецидивів бронхіальної обструкції у ІА підгрупі становила $4,7 \pm 2,0\%$ випадків на рік, а в ІВ підгрупі – $4,8 \pm 1,9\%$ випадків на рік ($P > 0,05$).

Нами виявлено вірогідну відмінність у частоті госпіталізації у пацієнтів підгруп спостереження, яка, на нашу думку, відображувала відповідно частку тяжких нападів бронхіальної обструкції. Так, у ІА підгрупі в катамнезі трирічного спостереження частота госпіталізації становила $7,8 \pm 1,5\%$ випадків, а в ІВ підгрупі – $3,2 \pm 1,4\%$ ($P < 0,05$).

При проведенні порівняльного аналізу ефективності слімінаційних заходів щодо зменшення частоти рецидивів нападів БА було виявлено, що частота нападів менше 5 на рік у пацієнтів ІА підгрупи в катамнезі спостерігалася у $64,0 \pm 9,6\%$ випадків, а при більш жорсткій комбінованій (елімінаційна+гіпоалергенна) дієті реєструвалась у $31,6 \pm 10,6\%$ спостережень ($P < 0,05$). Відсутність жорсткого підходу до дієтотерапії у вигляді поєднання елімінаційного з гіпоалергенним її варіантами в пацієнтів ІА підгрупи знижувало абсолютний та відносний ризик розвитку частих рецидивів БА в порівнянні із ІВ підгрупою з ARR – 32,4%, RRR = 10,3 (95%CI: 5,2-11,1), при NNT – 3,1 (95%CI: 1,4-3,5).

Таким чином, на нашу думку, “посилення” слімінаційної дієти в дітей, хворих на БА, яка проходить на тлі ХА, за рахунок “гіпоалергенної” не має свого клініко-епідеміологічного обґрунтування, а тому є недоцільним. Незважаючи на меншу частоту госпіталізацій з приводу нападів БА дітей, які отримували комбіновану (елімінаційна+гіпоалергенна) дієту, активність їх терапії вірогідно не відрізнялася від лікування до призначення дієти, а частота загострень 5 і більше разів на рік була вірогідно більшою.

Висновки:

1. Використання елімінаційної дієти дозволяє зменшити частоту та тяжкість нападів бронхіальної астми в пацієнтів раннього та дошкільного віку, на тлі харчової алергії.
2. “Посилення” елімінаційних заходів за рахунок жорсткої “гіпоалергенної” дієти не супроводжувалося меншою частотою нападів бронхіальної астми в дітей із сенсибілізацією до харчових алергенів, а тому є недоцільним.

Перспективи подальших досліджень. У дітей, хворих на бронхіальну астму на тлі харчової алергії, доцільно використовувати елімінаційні заходи в комплексному лікуванні цього захворювання.

Література. 1. Балаболкін И.И. Современные проблемы детской аллергологии //Педиатрия.-1997.- № 2.- С.5-8. 2. Григорян О.Н. Использование гипоаллергенной диеты и специализированных продуктов в лечении больных с пищевой аллергией //Вопр. питания.- 1992.- №2.- С.52-53. 3. Ласица О.И. Современные подходы к лечению бронхиальной астмы у детей //Укр. мед. часопис.- 1998.-№1(3) -- С.14-17. 4. Макарова С.Г., Боровик Т.Э., Балаболкін И.І., Ревя-

кина В.А. Использование продуктов, способствующих нормализации кишечного биоценоза, при пищевой аллергии у детей раннего возраста //Аллергология.- 2001.- № 1, - С.29-32. 5. Международный консенсус по бронхиальной астме //Рос. мед. ж.-1996.-№2.-С.11-16. 6. Справочник по детской диетике. /Под ред. И.М. Воронцова, А.В. Мазурина.- М.: Медицина.-1980.- 415 с. 7. Чучалин А.Г. Бронхиальная астма: глобальная стратегия //Терапевт. арх.- 1994.- №3.- С.3-8. 8. Fletcher R.H., Fletcher S.W., Wagner E.H. Clinical epidemiology – the essentials. William & Wilkins, Baltimore.- London.- 1982.-223 p. 9. Pajno G.B., Passalacqua G., La Grutta S. Et al. True multifood allergy in a 4-years-old child: a case study //Allergol. Immunopathol. (Madr).- 2002.- Vol. 30, №6.- P.338-341. 10. Rowe A.H. Food allergy. Springfield.-1972.-215 p.

THE EFFICACY OF ELIMINATION MEASURES IN CHILDREN OF EARLY AND PRESCHOOL AGE AFFLICTED WITH BRONCHIAL ASTHMA ASSOCIATED WITH FOOD ALLERGY

E.V.Yurchyshena

Abstract. The author has carried out a long-term follow-up of children of early and preschool age, suffering from bronchial asthma associated with food allergy. It has been ascertained that a "fortification" of elimination diet at the expense of hypoallergenic one is not expedient in children with bronchial asthma against a background of food allergy.

Key words: children, catamnesis, bronchial asthma, food allergy.

Bukovinian State Medical Academy (Chernivtsi)

Buk. Med. Herald. – 2004. – Vol.8, №3.- P.63-65

Надійшла до редакції 14.04.2004 року